

دیپلماسی

PDF Compressor Free Version

ATA HOLIDAY هواپیمایی آتا

با عضویت در باشگاه مشتریان آتا هالییدی از مزایای آن بهره مند شوید.

021 4855 @ataair_ir

چهارشنبه ۲۹ بهمن ۱۴۰۴ / ۲۹ شعبان ۱۴۴۷ هـ. ق / 2026 February 18 / شماره ۷۱۸۰ / سال بیست و هشتم

بین الملل ۳

ژنو تعیین کننده مسیر بازارهای جهانی

صنعت، معدن و تجارت ۴

وزیر کار معیارهای جدید حذف یارانه را اعلام کرد

آذربایجان ۵

عبرت‌های شورای ششم، راهنمای انتخابات آتی

علم و فناوری ۶

تعداد کاربران استارلینک از ۱۰ میلیون نفر بیشتر شد

استان ها ۷

تحول در زیرساخت‌های حوزه نیرو در خوزستان با افتتاح طرح‌های متعدد

ورزش ۸

تراکتور در دوران پسااسکوچیچ

مه آلود مثل آسمان تبریز!

ما داغداریم

یادداشت

برای ایرانیانی که خواهان جنگند!

نسیبه پیرایش

روزها و ماه‌ها است که ایرانیان خارج از کشور با هدایت آنهایی که به اصطلاح لباس اپوزیسیون بر تن کرده‌اند، جلسه و میتینگ برگزار می‌کنند و آمریکا و اسرائیل را ترغیب به حمله نظامی به کشور می‌کنند. در مقابل استدلال‌ها هم که این کار را نابود کننده ایران و ایرانی می‌داند؛ زبان به افترا و فحاشی باز می‌کنند؛ نه زبان منطقی می‌شنوند، نه تاریخ می‌خوانند و نه حتی می‌خواهند که بخوانند و... ما ایرانیان داخل کشور اما هر چه سعی می‌کنیم این جماعت و خواسته‌شان را درک کنیم راه به جایی نمی‌بریم.

آنها تصورشان این است که آمریکا و اسرائیل عاشق دل‌خسته‌ی مردم ایران هستند و با یک یورش، حکومت را از سران مملکت می‌گیرند و دو دستی تقدیم ما مردم می‌کنند. حتی فراموش می‌کنند که توانایی موشکی و هسته‌ای با زحمات و هزینه جوانان و مردم کشور به دست آمده و نماد قدرت و صلابت و استعداد جوانان ما است و چیزی نیست که بتوان به راحتی کنار گذاشت اما ساده لوحانه اگر نگوییم احمقانه، تصور می‌کنند که اگر آمریکا این‌ها را از بین ببرد، دشمنان را می‌گذاردند روی کولشان و می‌روند. البته که آمریکا احمق نیست.

مگر محمود افغان دلش لک زده بود که تاج شاه سلطان حسین صفوی را از سرش بردارد و با خودش ببرد؟ یا مغول‌ها آمدند که حکومت مرکزی ایران را سرنگون کنند و برگردند؟ اگر چنین بود چرا آن همه مردم بی‌دفاع ایران را قتل عام کردند و زندگی‌شان را به غارت بردند؟ صدام حسین را که هنوز یادمان نرفته. اگر مشکلتش نظام و نظامیان بود آن همه موشک ۹ متری و ۱۲ متری و بمب‌های ۱۰۰۰ کیلویی که در مدرسه‌ها و بیمارستان‌ها و خانه‌های مسکونی فرود می‌آمد، برای ساقط کردن حکومت بود؟ در کدام جنگ علیه ایران، فقط حکومت از بین رفته و ملت مصون مانده‌اند؟ هر تهاجمی اولین قربانی‌اش ما مردم هستیم. حتی اگر قصد جانمان را نکنند، هستی و زندگی‌مان را می‌برند. دقیقاً همین کاری که با ونزولا کردند.

واقعیت این است که برای ما ایرانیان داخل کشور، که بحران را با زندگی روز مره خود لمس می‌کنیم؛ فشار معیشتی، نااطمینانی اقتصادی، نگرانی از امنیت و آینده و ... و هر سخنی از جنگ برایمان بلافاصله به معنای اختلال در زندگی، کار، درمان، آموزش و امنیت است. در مقابل، ایرانیان خارج از کشور، بحران را عمدتاً از طریق رسانه‌ها، تحلیل‌های سیاسی و فضای شبکه‌های اجتماعی (که عمدتاً در اختیار دشمنان جمهوری اسلامی است) تجربه می‌کنند. از این رو انتخاب راه‌های پر هزینه و پر ریسک، برایشان راحت‌تر است چون هزینه‌های مستقیم تصمیم‌ها را خود نمی‌پردازند. اگر با خیلی از آنها صحبت کنی حاضر نیستند که حتی با تغییر حکومت هم بار دیگر به ایران بازگردند. چون معتقدند که یک بار با مهاجرت از ایران و شروع زندگی در ديار غربت سختی‌ها و هزینه‌های زیادی را متحمل شده‌اند و بار دیگر حاضر نیستند این سختی‌ها را تحمل کنند، مخصوصاً که زندگی خود و فرزندان خود را پس از مهاجرت تثبیت کرده‌اند.

به این عزیزان باید گفت درست است که شما هنوز خود را ایرانی می‌دانید و نسبت به آینده ایران حساس هستید و نسبت به حاکمیت هم نقد فراوان دارید اما این نقد، به خودی خود مشروعیت اخلاقی برای دعوت به جنگ، تشدید بی‌ثباتی یا مشروع‌سازی حمله نظامی ایجاد نمی‌کند. افرادی که در داخل کشور زندگی می‌کنند، پیامدهای جنگ را با زندگی خود پرداخت می‌کنند. از این رو، صلاحیت بیشتری برای تعیین راه‌حل‌های خروج از این وضعیت دارند و تصمیمشان مسئولانه‌تر و کم‌هزینه‌تر و پایدارتر است.

خوش‌شان بیاید یا نه فعلاً زندگی مردم ایران با جمهوری اسلامی در هم تنیده و این جمهوری اسلامی است که باید جلوی هر تهاجم خارجی بایستد (در جنگ ۱۲ روزه با وجود کاستی‌هایی که داشت اما نشان داد که می‌تواند جلوی دشمن بایستد و آنها را وادار به عقب‌نشینی کند). از این رو ما در داخل کشور به این نتیجه رسیده‌ایم که با وجود همه ناکامی‌های مدیریتی، همچنان کم‌هزینه‌ترین و پایدارترین مسیر تغییر، اصلاح از درون و از طریق احزاب، نهادهای مدنی، تشکلهای صنفی و تقویت گفت‌وگوی ملی است. این مسیر کندتر است، اما هزینه انسانی و ملی آن به مراتب کمتر از حمله نظامی است.

رهبر معظم انقلاب اسلامی گفتند: دایره جان‌باختگان و شهدای ما در فتنه دی‌ماه وسیع است. به غیر از سردسته‌ها و فتنه‌گران، همه فرزندان ما هستند. ما داغدار و عزادار خون‌های ریخته شده هستیم.

در آستانه سالگرد قیام تاریخی مردم تبریز در ۲۹ بهمن ۱۳۵۶، هزاران نفر از اقشار مختلف مردم استان آذربایجان شرقی، صبح امروز ۲۸ بهمن ۱۴۰۴، با حضرت آیت‌الله خامنه‌ای دیدار کردند. من عرض می‌کنم ما عزاداریم به خاطر خون‌هایی که ریخته شد. یک عده‌ای خود آن مفسدین و فتنه‌گران و کودتاچی‌ها بودند، یک عده‌ای آنها بودند که اجل مهلت‌شان نداد و به درک واصل شدند و سر و کارشان با خدا است. با آنها کاری نداریم، لکن یک عده‌ای دیگر بودند که جزو آنها نبودند. سه گروه بودند، سه دسته. من کشته‌ها و جانباخته‌ها را به سه دسته تقسیم می‌کنم:

یک دسته نیروهای مدافع امنیت و مدافع سلامت نظام بودند، چه نیروهای انتظامی، چه نیروهای بسیجی و سپاهی و چه کسانی که در کنار این‌ها حرکت می‌کردند. شهید شدند. این‌ها جزو برترین شهیدانند. یک دسته اینها

هستند.

یک دسته رهگذرها هستند؛ وقتی که فتنه‌گر در داخل شهر فتنه برپا می‌کند، فقط افرادی که مواجه با او هستند از بین نمی‌روند، مردم بی‌گناه در خیابان دارد راه می‌رود طرف محل کسبش و طرف خانه‌اش، یک عده هم از این‌ها شهید شدند. آنها هم شهیدند به خاطر اینکه در فتنه دشمن به شهادت رسیدند. این گلوله از هر جا آمده باشد در فتنه دشمن این اتفاق افتاده است و این‌ها شهیدند. دسته دوم هم شهیدند. دسته سوم آن کسانی هستند که فریب سبلی بخورد که از جا نتوانند بلند شود. مدام می‌گویند ما ناو فرستادیم طرف ایران. خیلی خوب، ناو البته یک دستگاه خطرناکی است، اما خطرناک‌تر از ناو، آن سلاحی است که می‌تواند این ناو را به قعر دریا فرو ببرد.

رئیس‌جمهور آمریکا در یکی از صحبت‌های اخیرش گفته که ۴۷ سال است که آمریکا نتوانسته جمهوری اسلامی را از بین ببرد؛ نتوانسته هیچ تلاشی برای اقناع اذهان عمومی نکرده است و همچنان برپایه ی این فرض عمل می‌کند. بر این اساس، ضروری است که این فرض را بررسی کنیم و دلایل خود را برای رد آن عرضه کنیم. اولاً باید به این نکته توجه داشت که پیش از آنکه اتفاقات پنجشنبه و جمعه شب ۱۸ و ۱۹ دی ماه رخ دهد، اعتراضاتی در سراسر کشور در جریان بود و دولت اعلام کرده بود که این اعتراضات را به رسمیت می‌شناسد و از مردم معترض حمایت می‌کند. طبیعتاً وقتی دولت تجمع‌ها اعتراضی را به رسمیت می‌شناسد، باید مسئولیت برقراری امنیت این تجمعات را برعهده بگیرد، هرچند ممکن است اعتراضات به آشوبی بیانجامد که نتیجه ی بی‌اعتمادی معقول معترضان نسبت به نیروهای پلیس است اما پلیس می‌تواند آشوب را کنترل و آن را هدایت کند. اگر تا به حال در راهپیمایی شرکت نکرده اید، باید بدانید که ترتیب اعتراضات بدین شکل است که مردم در نقاط پراکنده جمع می‌شوند و شعار می‌دهند، آنگاه جمعیت به یکدیگر می‌پیوندند و شعارها بلندتر می‌شود. این جمعیت برای اینکه مردم بیشتری به آن بپیوندند، شروع به حرکت می‌کند و شعارها ادامه می‌یابد. گاهی معترضان شعارها را با تکان دادن دستها یا کوبیدن پاها بر زمین همراه می‌کنند. در تمامی این روند، از شکل‌گیری تا حرکت، نیروهای انتظامی در منطقه حاضر هستند و در نهایت در نقطه ای مشخص مانع پیشروی جمعیت می‌شوند. در این حالت، معترضان می‌ایستند و شعار می‌دهند یا اینکه تغییر جهت می‌دهند و در جهت عکس شروع به حرکت می‌کنند. به خیابانی دیگر می‌روند و به شعار دادن ادامه می‌دهند. مادامی که پلیس به این جمعیت حمله نکرده است، معترضان کاری جز

اصحاب فتنه و سردسته‌ها و کسانی که از دشمن پول گرفتند، اسلحه گرفتند، به غیر آنها بقیه چه عناصر مدافع امنیت، چه رهگذرها و چه حتی کسانی که با فتنه‌گرها چند قدمی حرکت کردند این‌ها فرزندان ما هستند؛ ما برای این‌ها طلب رحمت و مغفرت می‌کنیم، اشتباه کردند، خدای متعال از اشتباه این‌ها درگذرد «ان‌شاءالله». به نظرشان می‌رسد که رئیس‌جمهور آمریکا مرتب هم می‌گوید که ارتش ما قوی‌ترین ارتش دنیا است.

قوی‌ترین ارتش دنیا ممکن است گاهی آن‌چنان سبلی بخورد که از جا نتواند بلند شود. مدام می‌گویند ما ناو فرستادیم طرف ایران. خیلی خوب، ناو البته یک دستگاه خطرناکی است، اما خطرناک‌تر از ناو، آن سلاحی است که می‌تواند این ناو را به قعر دریا فرو ببرد.

رئیس‌جمهور آمریکا در یکی از صحبت‌های اخیرش گفته که ۴۷ سال است که آمریکا نتوانسته جمهوری اسلامی را از بین ببرد؛ نتوانسته هیچ تلاشی برای اقناع اذهان عمومی نکرده است و همچنان برپایه ی این فرض عمل می‌کند. بر این اساس، ضروری است که این فرض را بررسی کنیم و دلایل خود را برای رد آن عرضه کنیم. اولاً باید به این نکته توجه داشت که پیش از آنکه اتفاقات پنجشنبه و جمعه شب ۱۸ و ۱۹ دی ماه رخ دهد، اعتراضاتی در سراسر کشور در جریان بود و دولت اعلام کرده بود که این اعتراضات را به رسمیت می‌شناسد و از مردم معترض حمایت می‌کند. طبیعتاً وقتی دولت تجمع‌ها اعتراضی را به رسمیت می‌شناسد، باید مسئولیت برقراری امنیت این تجمعات را برعهده بگیرد، هرچند ممکن است اعتراضات به آشوبی بیانجامد که نتیجه ی بی‌اعتمادی معقول معترضان نسبت به نیروهای پلیس است اما پلیس می‌تواند آشوب را کنترل و آن را هدایت کند. اگر تا به حال در راهپیمایی شرکت نکرده اید، باید بدانید که ترتیب اعتراضات بدین شکل است که مردم در نقاط پراکنده جمع می‌شوند و شعار می‌دهند، آنگاه جمعیت به یکدیگر می‌پیوندند و شعارها بلندتر می‌شود. این جمعیت برای اینکه مردم بیشتری به آن بپیوندند، شروع به حرکت می‌کند و شعارها ادامه می‌یابد. گاهی معترضان شعارها را با تکان دادن دستها یا کوبیدن پاها بر زمین همراه می‌کنند. در تمامی این روند، از شکل‌گیری تا حرکت، نیروهای انتظامی در منطقه حاضر هستند و در نهایت در نقطه ای مشخص مانع پیشروی جمعیت می‌شوند. در این حالت، معترضان می‌ایستند و شعار می‌دهند یا اینکه تغییر جهت می‌دهند و در جهت عکس شروع به حرکت می‌کنند. به خیابانی دیگر می‌روند و به شعار دادن ادامه می‌دهند. مادامی که پلیس به این جمعیت حمله نکرده است، معترضان کاری جز

هایی که می‌گویند، انگشت اتهام خود را به سوی آنها دراز کند. بازداشتی‌هایی که نتوانسته اند با خانواده‌های خود تماس بگیرند، می‌گویند که مجبور به اعتراف به چیزهایی شده‌اند که حتی خود نیز از آن خبر ندارند. برخی می‌گویند برگی از اعتراف را با چشمان بسته امضا کرده‌اند و به برخی دیگر اجازه نداده‌اند آنچه را که در برگه‌ها نوشته شده است، بخوانند. این بی‌عدالتی و خشونت است که خود را در پس نمایی از قانون مخفی کرده است و حق اعتراض به روند دادرسی را در سایه ی نگاه امنیتی رد می‌کند. گویی حکومت کودکان و نوجوانان را خطری برای امنیت خود تلقی می‌کند، در حالی که واقعیت این است که حکومت اصلاً امنیتی به این موضوع نمی‌دهد. آنچه مهم است این است که کسی تفسیر کار را گردن بگیرد تا بتواند خشونت بی‌برده ی خود را توجیه کند. رئیس‌جمهور به تازگی موضع خود را در قبال اصلاح طلبانی که بیان کرده بودند که این خود حکومت بوده است که دست به خشونت و قتل مردم زده است، تغییر داده و گفته است اگر چنین چیزی ثابت شود، فاجعه است. پرسش ما این است که اگر او به واقع به این نتیجه برسد که نیروهای حکومتی خود فجایع دی ماه را رقم زده‌اند، خواهد توانست در مقابل حکومتی بایستد که در حال محاکمه ی بازداشت‌شدگان به اتهام انجام کارهایی است که خود انجام داده است و این بازداشت‌شدگان را از این بی‌عدالتی نجات دهد؟

چهل روز گذشت

شعار دادن نخواهند کرد و پلیس می‌تواند با ایجاد مانع، حرکت جمعیت را کنترل و هدایت کند. درگیری در هر اعتراضی زمانی آغاز می‌شود که نیروی پلیس به صف معترضان حمله می‌کند. در این حالت، واکنش معترضان عقب نشینی است. جمعیت عقب می‌رود و تلاش می‌کند از نیروی پلیس دور شود. این عقب نشینی سبب پراکنده شدن جمعیت می‌شود.

ویدیوهایی که از لحظات درگیری هجدهم دی ماه منتشر شده است نشان می‌دهد که صدای شلیک گلوله‌ها آغاز می‌شود. این صدای شلیک چه کسانی است؟ آیا عده ای از بین جمعیت معترضان تیراندازی کرده اند یا اینکه تیراندازی از جانب دیگر بوده است؟ البته کیفیت درگیری‌ها نشان می‌دهد که شلیک نه از درون جمعیت، که از نقطه ای بیرون از آن و به سوی جمعیت صورت گرفته است. در هر حال، جمعیت پراکنده می‌شود. تصاویر بسیاری از فرار مردم و حمل زخمی‌ها وجود دارد. اما تیراندازی پس از پراکنده شدن جمعیت تمام نمی‌شود. بسیاری از جاویدنامان زمانی کشته شده‌اند که به کمک زخمی‌شدگان و جاماندگان شناخته‌اند.

برخی گزارش‌ها خبر می‌دهند که نیروهای مسلح، به تعقیب معترضان پرداخته‌اند، عده ای را در پارکینگ خانه‌ها به دام انداخته‌اند، آنها را در کوچه‌ها زده‌اند، تصویری ویرال شده نشان می‌دهد که نیروهای مسلح به درون ساختمانی می‌زدند که معترضان به درون آن فرار کرده بودند. گزارش‌های دیگری، از تک تیراندازهایی می‌گویند که از بام‌ها به سوی مردم شلیک کرده‌اند. تصاویری که از پیکرهای جاویدنامان منتشر شده است، نشان می‌دهد که کشته‌شدگان عمدتاً از ناحیه ی سر مورد اصابت گلوله ی جنگی قرار گرفته‌اند. این نشان می‌دهد که تیراندازی به قصد کشتن معترضان صورت گرفته است. این درگیری‌ها نه صرفاً در یکی دو شهر، بلکه در همه ی شهرهایی که مردم معترض آن به خیابان آمده‌اند، رخ داده است. گسترده‌ی کشتار نشان می‌دهد که تیربوی آموزش دیده که در سراسر کشور پهناور ما مستقر است، عامل این جنایات بوده است. این نیروی نظامی، یا نیروهای تحت فرمان حکومت هستند یا تروریست‌های ضد حکومت. اگر آنها تروریست بوده باشند، به یک شبکه ی عظیم برای سازمان دهی و تجهیز نیاز دارند...

ادامه در همین صفحه